

Книга Даниїла — номер сто вісімдесят сім

Одкровення Лева: від Паніума до остаточного запечатання

Jeff Pippenger

2024-04-17

Коли Ісус розпечатує пророчу істину, Його представляють як Лева з племені Юдиного, і в Кесарії Філіпповій Лев з племені Юдиного почав розпечатувати: «що Йому належить іти в Єрусалим, і багато постраждати від старійшин, первосвящеників і книжників, і бути вбитим, і третього дня воскреснути». Ці істини узгоджуються з посланням, яке Він розпечатав на початку часу запечатування ста сорока чотирьох тисяч, а потім знову наприкінці того ж самого періоду. Ці істини узгоджуються з посланням, представленим у віршах з тринадцятого по п'ятнадцятий одинадцятого розділу книги Даниїла.

Коли Він розпечатує ту істину для ста сорока чотирьох тисяч, Він робить це методом «рядок до рядка», бо саме там знаходяться «ключі» до Царства Божого. Ці істини мають бути з'їдені, бо вони є ключами до Царства Божого, а Царство Боже має бути у Його народі.

І коли фарисеї запитали Його, коли має прийти Царство Боже, Він відповів їм і сказав: Царство Боже не приходить так, щоб його можна було спостерегти; і не скажуть: Ось тут! або: Ось там! Бо ось, Царство Боже всередині вас. Луки 17:20, 21.

Біси вірують — і тремтять, бо недостатньо просто вірити: «істина» має стати частиною тебе, як і фізична їжа, яку ти споживаєш. В описі подій у віршах 13–15 Лев із племені Юдиного розкриває істини, пов'язані з недільним законом, що невдовзі настане, і ці істини вкарбовують печать на чолах мудрих дів напередодні прийдешньої кризи. Лев із племені Юдиного добре знав свідчення шістнадцятого розділу від Матвія, і Його відвідання Кесарії Філіппової узгоджувалося зі свідченням Даниїла про Паніум, і Він знав, що тінь хреста, під якою Він і Його учень стояли в Кесарії Філіпповій, являла собою тінь майбутнього недільного закону в історії Його народу останніх днів.

Відтоді Ісус почав показувати Своїм учням, що Йому належить іти до Єрусалима, і багато постраждати від старших, первосвящеників і книжників, і бути вбитим, і третього дня воскреснути. Тоді Петро, відвівши Його вбік, почав докоряти Йому, кажучи: Змилуйся над Собою, Господи; нехай цього не буде з Тобою. Він же, обернувшись, сказав Петрові: Відійди від Мене, сатано; ти Мені спокуса, бо думаєш не про Боже, а про людське. Тоді Ісус сказав Своїм учням: Хто хоче йти за Мною, нехай зречеться себе, візьме свій хрест і йде за Мною. Бо хто хоче зберегти своє життя, той погубить його; а хто погубить своє життя заради Мене, той знайде його. Яка ж користь людині, якщо вона здобуде весь світ, а свою душу занапасть? або що дасть людина в обмін за свою душу? Бо Син Людський прийде в славі Свого Отця з ангелами Своїми, і тоді віддасть кожному за його ділами. Істинно кажу вам: деякі з тих, що стоять тут, не скуштують смерті, аж поки не побачать Сина Людського, Який приходить у Своєму Царстві. Матвія 16:21–28.

Перше, і тому, згідно з правилом першої згадки, найважливіше, що Ісус сказав Своїм учням про страждання хреста, — це те, що їм доведеться взяти свій власний хрест, якщо вони оберуть іти за Ним. Сестра Вайт чітко стверджує, що хрест — це також ярмо. Ярмо й хрест є символами особистої волі людини, і все залежить від правильного використання волі. Сила, яка утримує Божий храм, — це Агнець, що був заколений і повішений на «стовпі». Заколений Агнець символізує розп'яття нижчої тілесної природи, а «стовп», на який вішають мертву плоть, — це воля. Христос дав Свій приклад, як перемагати, завжди тримаючи Свою волю в підпорядкуванні волі Свого Отця, і, звершивши цю працю, Він сів на престолі разом зі Своїм Отцем. Символом перемоги є заколений Агнець, повішений на стовпі. Усі ці істини безпосередньо пов'язані з тими, хто представлений як Петро.

Філадельфії, яку представляє Ексетерський намет, повідомляється:

Переможця Я зроблю стовпом у храмі Мого Бога, і він уже більше не вийде звідти; і напишу на ньому ім'я Мого Бога, і ім'я міста Мого Бога, Нового Єрусалима, що сходить з неба від Мого Бога; і напишу на ньому Моє нове ім'я. Хто має вухо, нехай слухає, що Дух говорить церквам. Об'явлення 3:12, 13.

Хто переможе так, як переміг Христос, отримає нове ім'я, як і Симон Барйона, і стане стовпом у Божому храмі, так само як Христос — Агнець, що був заколений і повішений на стовпі в Божому храмі. Коли він переможе, як переміг Христос, він також сяде на престолі у небесних місцях, як і Христос.

До Лаодикії, представленої ватертаунським наметом, сказано:

Ось, Я стою при дверях і стукаю: коли хто почує Мій голос і відчинить двері, увійду Я до нього і вечерятиму з ним, а він — зі Мною. Переможцеві дам сісти зі Мною на Моїм престолі, як і Я переміг і сів із Отцем Моїм на Його престолі. Хто має вухо, нехай чує, що Дух говорить Церквам. Об'явлення 3:20–22.

Першою істиною, яку Ісус сказав учням, коли Він почав відкривати страждання хреста, була істина про те, що людям належить перемагати саме так, як Він подав приклад перемоги. Люди повинні розп'яти тіло з пристрастями та пожадливостями. Коли це буде зроблено, вони сядуть у небесних місцях.

Навіть коли ми були мертві в гріхах, оживив нас разом із Христом (благодаттю ви спасенні;) і разом воскресив, і разом посадив у небесних місцях у Христі Ісусі. Ефесеянам 2:5, 6.

Після того як виклав істину про розп'яття у контексті особистої відповідальності, Лев із племені Юди додав ще одну істину, яка стосується останніх днів.

Яка бо користь людині, якщо вона здобуде увесь світ, а душу свою погубить? Або що дасть людина взамін за свою душу? Бо прийде Син Людський у славі Свого Отця з ангелами Своїми, і тоді Він відплатить кожному за його вчинками. Істинно кажу вам: є деякі з тих, що стоять тут, які не скуштують смерті, доки не побачать Сина Людського, що приходить у Своєму Царстві. Матвія 16:26–28.

Коли Лев із племені Юдиного розпечатає вістку Опівнічного кличу в завершальний період запечатування ста сорока чотирьох тисяч, деякі залишаться живими. Потім Він звернувся зокрема до ста сорока чотирьох тисяч — Свого народу останнього часу, який не скуштує смерті. Тому через шість днів після Його відвідин Кесарії Філіппової Лев із племені Юдиного розпечатав істину, що мала зміцнити Його учнів перед прийдешньою кризою, пов'язаною з хрестом, але, що важливіше, вона говорила про близький недільний закон.

Через шість днів Ісус узяв Петра, Якова та Івана, брата Якового, і повів їх на високу гору окремо. І Він переіменився перед ними: обличчя Його засяяло, як сонце, а одяг Його став білий, як світло. І ось з'явилися їм Мойсей та Ілля, що розмовляли з Ним. Тоді Петро озвався й сказав Ісусові: Господи, добре нам тут бути; коли Ти хочеш, поставимо тут три намети: один для Тебе, один для Мойсея і один для Іллі. Коли він ще говорив, ось світла хмара осінила їх, і з хмари пролунав голос: Це Син Мій Улюблений, що Його Я вподобав; Його слухайте. І, почувши це, учні впали обличчям до землі й дуже злякалися. А Ісус підійшов, доторкнувся до них і сказав: Устаньте, і не бійтеся. І, звівши очі, вони нікого не побачили, окрім самого Ісуса. І коли вони сходили з гори, Ісус наказав їм, кажучи: Нікому не розповідайте про це видіння, аж доки Син Людський не воскресне з мертвих. І запитали Його учні, кажучи: Чому ж кажуть книжники, що спершу має прийти Ілля? А Ісус у відповідь сказав їм: Ілля справді прийде перше і впорядкує все. Та кажу вам: Ілля вже прийшов, і не пізнали його, а зробили з ним, що хотіли. Так само й Син Людський постраждає від них. Тоді учні зрозуміли, що Він говорив їм про Івана Хрестителя. Матвія 17:1-13.

У цьому уривку Лев з племені Юди розпечатує істини, що запечатлюють сто сорок чотири тисячі, безпосередньо перед закінченням часу випробування, бо «час близький». Спершу Він окреслив страждання хреста і представив цей досвід як визначальну різницю між однією групою, що відмовиться застосувати свою волю, розпинаючи плоть, і групою, яка наслідуватиме приклад Христа. Потім Він показав їм, що вони представляють останнє покоління в історії землі, коли будуть люди, які житимуть від часу зняття печаті, що відбулося 11 вересня 2001 року, і до Його повернення.

Потім Він явив видіння Свого прославленого єства, і з Ним були Мойсей та Ілля. Послання про запечатування, яке розкривається, — це Об'явлення Ісуса Христа, яке пов'язане з Мойсеєм та Іллею, і це послання почало розкриватися в липні 2023 року, коли два свідки одинадцятого розділу Об'явлення, тобто Мойсей та Ілля, були встановлені, рядок на рядок, як символи, що представляли запечатування ста сорока чотирьох тисяч. Коли троє учнів побачили видіння і почули голос Бога, «вони попадали ниць і дуже злякалися. І Ісус підійшов і доторкнувся до них і сказав: Устаньте, і не бійтеся».

Видіння, яке побачили троє учнів, являє собою видіння слави Христа в останні дні, і тому це те саме видіння, яке бачив Даниїл у десятому розділі.

І я, Даниїл, один бачив видіння: бо люди, що були зі мною, не бачили видіння; але великий трепет напав на них, і вони повтікали, щоб сховатися. Тож я залишився сам і бачив це велике видіння, і в мені не залишилося сили, бо моя пишність обернулася в

мені на тління, і сили в мене не стало. Та я почув голос його слів; і коли я почув голос його слів, тоді я впав у глибокий сон обличчям до землі, і обличчя моє було до землі. І ось рука доторкнулася до мене й поставила мене на коліна та на долоні рук моїх. І він сказав до мене: О Даниїле, муж дуже улюблений, зрозумій слова, що я говорю до тебе, і стань на ноги, бо до тебе тепер я посланий. І коли він сказав мені це слово, я встав, тремтячи. Тоді він сказав мені: Не бійся, Даниїле, бо від першого дня, як ти поклав у серці своєму зрозуміти й смиряти себе перед Богом своїм, були почуті твої слова, і я прийшов заради твоїх слів. Даниїла 10:7-12.

Видіння Преображення у сімнадцятому розділі Матвія є дзеркальним видінням десятого розділу Даниїла, що відбувається, коли воскресають мертві сухі кості Єзекїїля. Це видіння і пов'язана з ним звістка виявляють два класи поклонників: один — у наметі в Ексетері, а інший — у наметі в Вотертауні, що є Єремїєвим «зібранням насмішників» і Івановою «синагогою сатани». Як і з наслідками видіння у свідченні Даниїла, так само й тут: "Коли учні це почули, вони попадали ниць і дуже злякалися. А Ісус підійшов і доторкнувся до них, і сказав: Устаньте й не бійтеся." Видіння було і чутним, і видимим в обох випадках, і в обох прикладах воно породжувало страх. В обох свідченнях для зміцнення був потрібен "дотик".

Видіння Преображення було, серед іншого, свідченням того, що Боже Слово ніколи не підводить, бо в шістнадцятому розділі Євангелія від Матвія, в останньому вірші, Ісус сказав: «Дехто з тих, що стоять тут, не скуштують смерті, аж поки не побачать Сина Людського, який приходить у своєму царстві». Преображення було ілюстрацією приходу «Сина Людського» у його царстві.

Мойсей на горі Преображення був свідком перемоги Христа над гріхом і смертю. Він представляв тих, хто вийде з могили під час воскресіння праведних. Ілля, який був узятий на небо, не побачивши смерті, представляв тих, хто житиме на землі під час другого приходу Христа і хто буде «перемінений, в одну мить, у мить ока, при останній сурмі»; коли «це смертне має зодягнутися в безсмертя» і «це тлінне має зодягнутися в нетління». 1 Коринтян 15:51-53. Ісус був зодягнений у небесне світло, так, як Він з'явиться, коли прийде «удруге без гріха на спасіння». Бо Він прийде «в славі Свого Отця зі святими ангелами». Євреям 9:28; Марка 8:38. Обітниця Спасителя учням тепер сповнилася. На горі в мініатюрі було представлено майбутнє царство слави — Христос-Цар, Мойсей як представник воскреслих святих, і Ілля — перенесених. Бажання віків, 421.

Істина про запечатування містить визначення, що сто сорок чотири тисячі — це ті, кого представляє сьомий розділ Об'явлення, які не вмирають і представлені Іллею, а велика множина у сьомому розділі Об'явлення — це ті, кого представляє Мойсей, які вмирають. Одна група покликана першим голосом вісімнадцятого розділу Об'явлення, а інша група — другим голосом вісімнадцятого розділу Об'явлення.

Після дотику Ісус дав учням подальшу настанову, коли сказав: «Нікому не кажіть про видіння, аж доки Син Людський не воскресне з мертвих». Видіння Преображення, яке є видінням дзеркала, і видіння Ісаї в шостому розділі, і видіння Павла, коли він був на

третьому небі, і видіння Єзекиїля про колеса всередині коліс було запечатане Левом з племені Юди аж до часу після воскресіння Христа.

Воскресіння Христа символізує воскресіння двох свідків, які були з Христом у тому самому видінні, і вони мали воскреснути в липні 2023 року. Тоді звістку про запечатання буде відкрито для двох свідків одинадцятого розділу Об'явлення і для двох груп вірних, і її буде поставлено в контекст дзеркального видіння слави Христа наприкінці світу.

Звістка про запечатання також буде розглянута у контексті перших трьох віршів першого розділу Об'явлення, де викладено ланцюг спілкування, що відображає поєднання божественного з людським, у покроковому процесі того, як звістка про запечатання подається тим, хто є кандидатами на те, щоб увійти до числа ста сорока чотирьох тисяч.

Послідовність була така: від Отця, до Сина, до ангела Гавриїла, до Івана, до церков. Від божественного Отця, до божественного і людського Сина, до безгрішного створіння (Гавриїла), до грішного створіння (Івана), до церков, що в Азії (світ.) П'ять кроків чітко окреслені вже при першій згадці про Об'явлення Ісуса Христа, і заперечення будь-якого кроку означає заперечення всіх.

Відповідно до того об'явлення учні тоді запитали Ісуса: "Чому ж кажуть книжники, що спершу має прийти Ілля?" Ісус у відповідь сказав їм: "Ілля справді спершу прийде й відновить усе. Але кажу вам, що Ілля вже прийшов, та не пізнали його, а зробили з ним, що хотіли. Так само й Син Людський буде від них страждати." Тоді учні зрозуміли, що Він говорив їм про Івана Хрестителя."

Пророча роль Івана Хрестителя та Івана Богослова є складовою звістки про запечатання, а ті, хто в наметі у Ватертауні вирішив знехтувати звісткою Самуеля Сноу, представляють тих, хто не бажає визнати, що Господь обирає тих людей, яких Він бажає обрати. Голос, який був обраний у 1989 році, який уперше опублікував свою звістку через двісті двадцять років після 1776 року — у 1996-му, який був сторожем, що визначив, що третє «Горе» настало 11 вересня 2001 року, який представив гріховну звістку від 18 липня 2020 року, є частиною звістки про запечатання, і його роль представлена Іваном Хрестителем.

Ми продовжимо це дослідження у наступній статті.

Я побачила громаду, яка стояла добре захищеною й непохитною, не виявляючи жодної підтримки тим, хто прагнув розхитати усталену віру громади. Бог дивився на них зі схваленням. Мені було показано три ступені — перше, друге і третє послання ангелів. Ангел, який супроводжував мене, сказав: «Горе тому, хто пересуне камінь або ворухне цвях у цих посланнях. Правильне розуміння цих послань має життєво важливе значення. Доля душ залежить від того, як їх приймають». Мене знову провели через ці послання, і я побачила, якою дорогою ціною Божий народ здобув свій досвід. Він був набутий через багато страждань і тяжку боротьбу. Бог вів їх крок за кроком, доки не поставив їх на міцну, непорушну платформу. Я бачила, як окремі люди підходили до платформи й оглядали фундамент. Дехто з радістю негайно ступав на неї. Інші почали шукати вади у фундаменті. Вони бажали, щоб внесли удосконалення, і тоді платформа була б

досконалішою, а люди — значно щасливішими. Дехто сходив із платформи, щоб оглянути її, і заявляв, що її закладено неправильно. Але я побачила, що майже всі твердо стояли на платформі й закликали тих, хто зійшов, припинити свої нарікання; бо Бог був Головним Будівничим, а вони боролися проти Нього. Вони розповідали про дивовижні діла Божі, які привели їх на міцну платформу, і разом підносили очі до неба та гучним голосом прославляли Бога. Це вплинуло на декого з тих, хто нарікав і залишив платформу, і вони зі смиренным виглядом знову ступили на неї.

Мені знову було вказано на проголошення першого пришествя Христа. Іван був посланий у душі та силі Іллі, щоб приготувати шлях для Ісуса. Ті, хто відкинув свідчення Івана, не отримали користі від вчення Ісуса. Їхній опір вістці, що провіщала Його пришествя, поставив їх у становище, де вони не могли легко прийняти найпереконливіші докази того, що Він є Месією. Сатана спонукав тих, хто відкинув вістку Івана, піти ще далі — відкинути й розіп'яти Христа. Чинячи так, вони поставили себе в становище, де не могли прийняти благословення в день П'ятидесятниці, яке показало б їм шлях до небесного святилища. Роздерття завіси храму показало, що юдейські жертви й обряди більше не будуть прийняті. Велика Жертва була принесена і прийнята, а Святий Дух, що зійшов у день П'ятидесятниці, переніс думки учнів від земного святилища до небесного, куди Ісус увійшов із Своєю власною кров'ю, щоб вилити на Своїх учнів благословення Його спокути. Але юдеї залишилися в повній темряві. Вони втратили все світло, яке могли б мати щодо плану спасіння, і все ще поклалися на свої марні жертви та приношення. Небесне святилище посіло місце земного, однак вони не знали про цю зміну. Отже, вони не могли отримати користі від посередництва Христа у Святому місці.

Багато хто з жахом дивиться на вчинки юдеїв, які відкинули й розіп'яти Христа; і, читаючи оповідь про Його ганебні наруги, вони гадають, що люблять Його і що не відреклися б від Нього, як Петро, і не розіп'яти б Його, як юдеї. Але Бог, який читає серця всіх, випробував ту любов до Ісуса, про яку вони заявляли. Усе небо з найглибшим інтересом спостерігало за прийняттям першої ангельської вістки. Та багато хто, заявляючи про любов до Ісуса і проливаючи сльози, читаючи історію про хрест, висміювали добру звістку про Його пришествя. Замість того, щоб прийняти цю вістку з радістю, вони оголосили її оманною. Вони зненавиділи тих, хто любив Його явлення, і вигнали їх із церков. Ті, хто відкинув першу вістку, не могли отримати користі від другої; не приніс їм користі й опівнічний крик, який мав приготувати їх увійти з Ісусом вірою у Святе святих небесного святилища. І, відкинувши дві попередні вістки, вони так затьмарили своє розуміння, що не бачать жодного світла в третій ангельській вістці, яка вказує шлях у Святе святих. Я бачила, що, як юдеї розіп'яти Ісуса, так церкви лише за назвою розіп'яти ці вістки, і тому вони не знають шляху у Святе святих і не можуть скористатися заступництвом Ісуса там. Подібно до юдеїв, які приносили свої даремні жертви, вони спрямовують свої марні молитви до відділення, яке Ісус залишив; а Сатана, задоволений обманом, приймає релігійний вигляд і спрямовує розум цих так званих християн до себе, діючи своєю силою, своїми знаменнями та облудними чудесами, щоб міцніше вловити їх у свою пастку. Одних він обманює одним чином, інших — іншим. Він має різні омани, приготовлені для різних умів. Деякі з жахом

дивляться на одну оману, водночас легко приймаючи іншу. Деяких Сатана обманює спіритизмом. Він також приходить як ангел світла і поширює свій вплив по країні за допомогою фальшивих реформацій. Церкви в захваті й вважають, що Бог дивовижно діє для них, тоді як це діло іншого духа. Це збудження стихне і залишить світ і церкву в гіршому стані, ніж раніше.

Я бачила, що Бог має чесних дітей серед номінальних адвентистів і занепалих церков, і перед тим, як виллються кари, служителі та народ будуть покликані вийти з цих церков і з радістю приймуть істину. Сатана знає це; і перед тим, як буде дано гучний клич третього ангела, він викликає збудження в цих релігійних об'єднаннях, щоб ті, хто відкинув істину, подумали, що Бог з ними. Він сподівається обманути чесних і змусити їх думати, що Бог усе ще діє в цих церквах. Але світло засяє, і всі, хто чесний, залишать занепалі церкви і стануть на бік останку. Ранні твори, 258–261.